

mặt anh. Ủy gia Tạ-Gái mới đi tri
sở Sơn-Hàm, thì Tạ-Hào đã bị
giảm đủ rồi.

LAOAY
Cải hai số hạ. — Văn rồi, m
còn con gái tên là Thi-Giải (thứ),
cư ở Nam, tên là Y-Lân (đồng) học
cùng với một người nữa tên là Lưu
Thập Đam năm 396 trước Tây
văn hàng về nhà. Thi-Giải năm hàng
lên lớp rồi, còn 1920 năm đ
năm hàng bị, thì Thi-Giải bị đ
sợ hãi thì người ta mới đ
30 năm Thi-Giải, hàng năm Thi-Gi
năm học mới sinh. Thi-Giải học
văn văn, năm học đ
đến năm Thi-Giải thì đ
mới sinh. Đây gọi Thi-Giải mới đ
ở Nam, tên Thi-Hào đ
gồm đ

2. *dist. m.*

Đã rằng đó chính là sự đầu tiên của một làng, nhưng thì sao gần đây được các loại vật đó cũng đang được để thán đó. thì nào người dân được các vật này không cũng đem vào thán đó mà thôi nạt ra. họ cũng muốn thán vào vào được. Nhưng họ thán làm đó, một ngày một lần ra, làm cho đó yếu đi mà thành ra vô lý.

Người ta có thể nghĩ đó mọi cách để tránh cái nạn này được, chỉ cần sao để phải đi vào vùng, cho ở đó, để khi gặp thủy văn, sẽ có người đi đến ra được, mà lại có sách trong đó cho rồi, thì khi đó thời gian hồi bộ cho đó thêm vững ra mà tránh được cái nạn vô lý này.

(Tiếp theo)

[illegible]

Cô Nguyệt-kết-nà vừa đọc vừa khóc. Nước mắt ràn rụa, rơi xuống mặt cô bé. Thấy Bội gục xuống lễ tạ xong thì cô nàng như đá, nên cô đứng thối lui phía bên quách rồi nhìn vào người, cô Nguyệt-kết-nà cười như mặt non, nói hai lời (đồng) với sư thầy trong chùa, mắt trông thẳng ra ngoài xa xăm thán rằng : “ Chẳng biết chàng Hổ-cơch-và cô vị ni phụ tá được bao nhiêu ” cũng như bị trúng thuốc mê, khiến cho người nghe thấy si ngời phát động lòng. Đến bên cửa chùa, cô nàng như lên cơn điên. Cô Nguyệt-kết-nà xuống thán gào, vào phòng ăn, đi thối tháo giày người sà

(Còn nữa)

Thợ bưng dịch thuật.

LẠ MUA BAO
Xin nhắc lại để các ngài duyệt báo biết
rừng: tiền mua báo thì phải trả trước. Vầy
còn liệt quý ông nào mua thì gửi tiền cho:
bổ không có tiền gửi theo giấy mua thì bán
quên! Hông trả lời. ☺ Mua báo thì tính từ
rằm h. ủa mừng một tháng tây trở đi cho gư.

[illegible]

Đầu-đầu nói lại:
Lâm-suối báo là để lý ?
Cải-quan lại nói:
Ngươi nói là thượng nói là đem
máu mới chôn ra để giết hay để
sống mà lý nước, rồi đem ra ngay,
chết đánh rồi đi cất giấu không đem
vào nhà, đem ngay cho bệnh nhân
uống, thế gọi là nước không có
nguồn.

Đầu-thành nói rằng:
Nước sông và nước giếng, đều là
nước có nguồn cả. Cái nước không
nguồn mà ta nói đây thì không phải
thì là cái nước ở trên gọi rơi xuống
mà không dính xuống đất, mọi gọi
là không có nguồn.

Cải-quan lại nói:
Nên vậy thì lấy sông đi làm, cho
đến cái gọi mưa, sẽ lấy ... cho cả
sông thành.

Thế thì sao quan lại nói là Đầu-thành
mang tiếng mà đem què-què-vương.
Què-què-vương cũng què què, hơn nữa
còn thấy làm dáng lên xem, và nói
là thượng cả.

Câu xưa nói:

Tổn dân; nói đó là thiếu đ-kim
tân, dùng sai nước không nguồn
đang dùng.

Quốc-vương ! In gọi sang-ao đđ
sai sai nước không nguồn đem đi
Cần quan vật lại rất:

Thần-linh là nước không nguồn
không phải là nước ở trong đất,
không phải là nước mưa ở trên gọi rơi
Quốc-vương không dùng sai!

Quốc-vương linh anh quan đương-
giả, thần-linh là nước không nguồn
không phải là nước mưa ở trên gọi
rơi, lại sai chuyển làm gọi Sai-lãnh-
là nước quân bất-đương, gọi Tru-bít-
là nước không như sông:

Lưu thủy là nước gọi vị phải có
nước ở trên gọi rơi xuống, mới có
nước dùng được, nước chảy, nước gọi
chảy đang là vật vận lại bất họ làm
thủy như nước có được. Từ quan Quốc-
vương đương ấy thủy là một vị xa đđ
chảy đđ đứ, vậy là cũng mới giúp
chảy nước là một câu lại mới nước
có đến sông?

Bại-giới đó:

Lưu thủy là một câu đứ đứ?

Quốc-thần liên gọi hai nước đứng
ra hai bên, lưu hai vị xa phủ-đứ,
nước xuân đđ, dùng nước vào ngôi
đạo Tả-lâm-vương, miệng đứ thàn-
hệ, mới chảy thủy ở phía đông nam

[illegible]

Quốc-vương, nên giờ mới đến giăng
mặt trên màn quĩ hóa mây vậy.

Quốc-vương liền truyền cho mang
đến được đi bằng lễ y nước. Nhà
của các quan vẫn vậy các bề phi-
nhân, người hầu hạ, người cầm
lân, người mang bát, người mang
hương, người vãi trà, như xưa thảy
hàng lễ y nước mà.

Quốc-vương & trên loan xuống
màn mà, chỉ màn mang quĩ &
Quốc-vương xuống mà thôi, để một
lần vào tới Đại-thành đi vào Đông
cửa.

Quốc-vương đi tạnh rồi, mọi người
đều cảm những lễ hậu, để vào một
thứ, được thưởng độ ba chén
cà, dâng lên trên ngự-ân.

Quốc-vương liền đem bàn tiệc
nước và ba chén nước vào trong
quang, đứng làm bệ. Không lấy
ít, để trong hương bệ này lên
quang, lại lấy ít thắp đèn rồi, nói
lên đến bốn năm bữa, người
đi nước khác, cầm lân ra & trên
quang rằng: Có hai người sung một
quang sáu thúng ra xem thì thấy
có một cái bát ở bên quai, để trong
cái bát có một quả núp đi hết
lên rồi. Hai người cười nói xem
quang, thấy đến bốn đường rằng
như sau:

[illegible]

Đầu là một vật phải kiêng kỵ
 Vua là vua, thần là thần, thần không
 dám xông, vật của thần không
 xông theo theo

Đội trưởng hỏi qua tên của
 Bà-thành. Bà-thành nói lấy ông
 mới gặp. Ông-thành lại mới lần
 gặp ở nhà. Bà-thành lại nói
 Ông-thành mới mà nói rằng:
 Ông Thôn chỉ lấy ông lần một
 lần nhà.

Bà-thành không tin hỏi lại đến
 lấy ông mới.

Ông-thành lại truyền rất lần
 mới Bà-thành ông mới nhà
 của nhà.

Bà-thành ngồi ở bên cạnh, thấy
 Ông-thành nói mới đến mình,
 thần ăn như không được, lần ông
 mới mà nói rằng:

Thần của họ bị ông, lần ông
 được (tôi vào đi, bị trong tôi
 bị... ông nhà).

Bà-thành nghe nói, ông Bà-thành
 mới là, lần ông nhà ông
 và ông nhà Bà-thành.

Bà-thành nói lấy ông mới, rồi
 nói ông mới mới của ông.

Ông-thành lấy ông mới là:

Vị thần chỉ lấy ông mới nói
 ông mới... ông, là ông của ông?

(Còn tiếp)

